

SEARCHING FOR THE RULES OF ENGAGEMENT ON THE GLOBAL BATTLEFIELD. WHAT ARE THE CRITICAL THEORISTS SAYING?

Luiza-Maria FILIMON*

Abstract: Beginning with the second half of the XXth century and entrenching themselves with the Third Debate in the mid-eighties, poststructuralist studies have challenged discourses of power and deconstructed monolithic state narratives of security. In this paper we look at how the rhetorical orthodoxies rooted in the discursive arena of international relations under the guise of concepts such as “just war”, “humanitarian interventions”, “human rights”, “nation building” – have led to an overall qualitative devaluation of foreign policies strategies. By highlighting the key positions of poststructuralism and critical geopolitics, we explore how they further apply to the contemporaneous security crises. The ongoing developments in the Middle East region, for example, exceed the lowest common denominator “tribalist binary”, and can be analysed using varied layers of interpretation in order to showcase how the just war discourse has in this case at least, failed its theoretical tenets by a considerable margin. Thirteen years into the “war on terror”, we are presently witnessing the start of a new phase – which can genealogically be traced back, all the way to its “architectonic” logic as well as to the sovereignty-democracy paradoxal divide.

Keywords: international relations poststructuralist theory, critical geopolitics, the concept of “just war”, security, antidiplomacy, Alterity

Rezumat: Începând cu mijlocul secolului al XX-lea și consolidate apoi în cursul celei de a Treia Dezbateri a teoriei relațiilor internaționale de la mijlocul anilor ‘80, studiile poststructuraliste au contestat discursurile de putere, propunându-și să deconstruiască narațiunea monolitică despre securitate și stat. În acest articol, ne propunem să demonstrăm cum ortodoxiile retorice din arena discursivă a relațiilor internaționale, identificate prin concepte ca: „război just”, „intervenții umanitare”, „drepturile omului”, „consolidarea structurilor statale”, au condus la o devaloare calitativă a strategiilor de politică externă. Apelând la elementele

* Ph.D. student, The National School of Political and Administrative Studies, Bucharest, M.A. in History (International Relations in the XIXth-XXIst Centuries. History and Diplomacy), Faculty of History and Political Science, „Ovidius” University of Constanța, e-mail: luiza.flimon@gmail.com.

cheie ale teoriei poststructuraliste, analizăm maniera în care acestea se pot aplica în cercetarea crizelor securitate din Orientul Mijlociu, de exemplu. Desfășurarea evenimentelor din regiune, depășește limitele de interpretare conferite de opozițiile binare tradiționale și rudimentare, fapt ce ne conduce la încercarea de a demonstra ipoteza conform căreia discursul umanitar cel puțin în acest caz, a eșuat în a își atinge obiectivele fixate în teorie. După treisprezece ani marcați iremedial de „războiul împotriva terorii”, suntem martorii în prezent la declanșarea unei noi etape care de data aceasta poate fi trasată genealogic până la logica „arhitectonică” a acestui conflict și a paradigmei paradoxale care contrapune suveranitatea, democrației.

Cuvinte cheie: teoria poststructuralistă a Relațiilor Internaționale, conceptul de „războiul just”, securitate, antidiplomație, Alteritate
